

LENORSKÉ STŘEPINY

ČTVRTLETNÍK OBECNÍHO ÚŘADU LENORA

I. ročník | číslo 3. | Léto 2008 | ZDARMA
www.lenora.cz | obec.lenora@centrum.cz
Lenora - Zátoň - Vlčí Jámy - Houžná

Lenorská slavnost

Zveme všechny co nejsrdečněji na 2. ročník Lenorské slavnosti, která nese podtitul „**Slavnosti chleba**“. Koná se uprostřed léta 26.7. 2008, doufejme, že nám bude přát počasí.

A máme se na co těšit!

Pro malé jsou v dopoledních hodinách přichystány soutěže před obecním úřadem, odpoledne mohou zpívat, tančit, hrát si a soutěžit ve dvouhodinovém programu MIŠ MAŠ na Zámečku. Pak na ně čekají šermíři. Budou-li mít hlad, mohou dopoledne ochutnávat pekařské dobroty, odpoledne pak u táboráku opéct buřtíky.

Dospělým dopoledne bude hrát harmonikář, mohou koštovat chléb z okolních pekáren a vybírat ten nejlepší. Z hlasujících hostů vylosujeme výherce zajímavých cen. Zároveň mohou porovnávat chuť dalších pekařských výrobků. A. Sobotovič se svými pomocníky rozpálí obecní pec a nepochybuje, že by v konkurenci ostatních pekáren neuspěl. Opět se nám představí řemeslníci s ukázkami svých prací, letos přislíbil účast například pan Sarauer s výrobou světově proslulých dřevěných holubiček.

Odpoledne program pokračuje na Zámečku, kde bude pivní stan a k dobrému jídlu a pití zahraje dechovka Vitějčanka. Až bude oddechnout, nastoupí se svým představením skupina historického šermu. Večer se sejdeme v sokolovně na zábavě.

Byli bychom rádi, kdybyste se Vy, kteří něco zajímavého vyrábíte, pochlubili svým uměním a během dopoledne před obecním úřadem předvedli Vaše dovednosti či výrobky. Pokud byste měli zájem, zastavte se u nás na úřadě a domluvíme podrobnosti.

jk

Zahrady na prodej

Obec Lenora nabízí k prodeji čtyři zahrady v lokalitě nad tratí mezi pomníkem a nádražím. Nejmenší zahrada měří 335 metrů čtverečních, největší 1 098 metrů čtverečních. Minimální cena je 50 Kč za 1 metr čtvereční. Prodej se uskuteční obálkovou metodou, tzn. že kdo bude mít o zahradu zájem, musí nejpozději do 15.8. 2008 doručit na Obecní úřad v Lenoře obálku s nabídkou. Nerozhoduje pořadí nabídek, nýbrž výše nabídnuté ceny a také to, zda má nabídka všechny náležitosti. Co všechno musí obsahovat, zjistíte na webových stránkách Obce Lenora www.lenora.cz nebo na úřední desce na budově obecního úřadu. Pokud by zájemce potřeboval další informace, může se kdykoliv obrátit na obecní úřad.

jk

Černé skládky

Konečně a doufejme, že definitivně, se podařilo zlikvidovat černou skládku v oploceném prostoru u tratě, v místě, kam se kdysi dávno legálně vozil komunální odpad. To už si však pamatují jen pamětníci. Někteří naši spoluobčané se však nechtěli smířit s tím, že takto se už dnes odpad likvidovat nedá a i přes zákaz se tam objevovalo nejrůznější smetí. Dokonce i několik dní po úplném vyčištění pozemku tam někdo odhodil staré elektrospotřebiče. Ale zdá se, že teď už i ti největší bordeláři pochopili, že odpad se likviduje civilizovaně. Vyřazené elektrospotřebiče 2x až 3x ročně vždy po výzvě obecního úřadu, velkoobjemový odpad lze uložit 2x ročně do kontejneru. Kontejnery na plast, sklo a papír jsou už samozřejmostí.

Také jsme se ve spolupráci s Lesy ČR zbavili letité zarostlé skládky v Zátoni, která hyzdila střed obce.

jk

Granty pro Lenoru

Je Lenora úspěšná v získávání grantů?
Posudte sami z přehledu přidělených peněz:

Informační středisko	60 000
Oprava pece na chleba	80 000
Pořízení počítače a tiskárny	20 795
Počítač do knihovny	18 000
Oprava kanalizace Lenora	380 000
Park v Lenoře	120 000
Oprava místních komunikací	4 869 000
Rek. a dostavba ČOV a kanalizace	16 000 000
Územní plán	120 000
Lenorská slavnost	40 000
Kuchyně pro školu a MŠ	300 000
Úroky z úvěru na vodovod	67 000

Pravdou je, že na každou akci musíme doplnit vlastní peníze, nejčastěji 50% - 70%. Za přípravou žádostí stojí nemálo práce, času a starostí. O to víc mrzí, když se objeví lidé, kteří házejí klacky pod nohy. Zejména v souvislosti se stavbou kanalizace čistírny se objevují problémy, které už tak složitou stavbu komplikují a zdržují. Většina lidí na trase stavby je vstřícná a spolupracuje. Lidé jsou rádi, že jim obec umožní připojit se na novou kanalizaci a vyřešit tak povinnost, kterou jim ukládá zákon od 1.1. 2008, který přesně stanoví, jak nakládat s odpadními vodami.

Našli se však majitelé dvou nemovitostí, kteří se snaží stavbu mařit. Je potěšující, že ani jeden z nich není v obci trvale hlášen, objevují se tu prakticky jen o víkendech. Možná právě proto jim na kvalitě života v naší obci nezáleží.

jk

Umíme třídit?

Když v loňském roce Zastupitelstvo obce Lenora odsouhlasilo roční paušální platby za svoz odpadu namísto dosavadního známkového systému, vzbudilo to u části občanů nevoli. Objevily se pochybnosti, zda za odpady zaplatí skutečně všichni, někomu se zase zdálo 450,- Kč na osobu a rok moc, někteří namítali, že lidé přestanou třídit.

Po více jak roce můžeme konstatovat, že systém běží bez problémů, popelnice se pravidelně odvázejí, nikde přeplněné nezapáchají. Ukázalo se, že většina našich občanů se chová vůči životnímu prostředí zodpovědně a odpady i nadále třídí. Není to jen náš subjektivní názor, ale dokazuje to statistický výsledek společnosti EKO-KOM, se kterou většina obcí spolupracuje na vývozu tříděného odpadu. Ze 123 obcí od 500 do 1999 obyvatel jsme se umístili na 15. místě (vloni jsme byli na 38. místě). Z našich srovnatelných sousedů jsou na tom podobně jen Husinec (13. místo) a Zdíkov (18. místo). Zato např. Vacov obsadil 47. a Čkyně 49. místo.

jk

Vítání občánků

17. června se sešli rodiče s našimi nejmenšími na obecním úřadě. Letos jsme přivítali Annu Fistrovou, Eduarda Jeziorského, Lenku Fleišmanovou, Emu Kovářovou, Dominiku Psoťkovou a Sebastiana Pátka.

Děti ze školy básničkami potěšily hlavně dospělé. Po uvítání zvědavě zkoumaly kroniku a hledaly v ní své sourozence a rodiče. A většinou i našly!

Pečeme s Pohádkovým královstvím

Slavnostní otevření kanceláře Pohádkového království Jižních Čech a Šumavy v Lenoře se uskutečnilo v sobotu 31.5.2008 od 10 hodin u obecní pece v rámci pravidelného pečení chleba. Otevření kanceláře provedli zástupci Pohádkového království kancléř - Marcel Goetz, hvězdopavec - Petr Messany, pohádkový malíř - Jaroslav Kerles. Kancelář při Infocentru Lenora obdrželo pohádkové razítko a certifikát. Součástí akce byla autogramiáda zástupců Pohádkového království, možnost zakoupení suvenýrů a pečení pohádkového chleba.

A. Chrapan

Tajemství mouky a chleba

Nejen u nás v Čechách, ale v celé Evropě byla moučná strava základem potravy. Platilo to u Keltů, Germánů i Slovanů. Než se do Evropy dostaly brambory, bylo na Šumavě základem stravy žito a žitná hrubá (šrotová) mouka.

Mohli bychom také ale říci, že rozvoj železnice výrazně ovlivnil kvalitu moučných jídel na Šumavě i v Pošumaví. Místní pole nemohla poskytnout kvalitu obilí, mouka, kterou mlynáři prodávali, byla hrubá, tmavá, převážně žitná.

Až železnice dovezla levnou a dobrou „českou“ z vnitrozemí a Moravy, ale také uherskou a americkou. Základní potravina - chléb, tak dostal i novou chuť a kvalitnější těsto poskytovalo další možnosti kuchařkám i kuchařům. Peklo se převážně doma v černých kuchyních a nebo ve společné obecní pekárně jako u nás v Lenoře. Bochník obvykle vážil 3 - 4 kg. Pro jednu dávku pečení, což bývalo 6 bochníků, se spotřebovalo 24 kg mouky. Prý se někdy přidávaly i brambory, když mouky nebylo dost. Brambory se však přidávaly i proto, aby vláčnost chlebu vydržela i několik týdnů.

Pro Šumavu je však typická i jiná zvláštnost. V pecích - často obecních se pekli chléb. Ale jen málo se ví o specialitě, a tou je uzené maso zapéčené v chlebu. To se vzala uzená šunka nebo pořádný kus domácího uzeného, zabalily se do chlebového těsta a spolu s ostatním chlebem v peci upekly. Maso si ponechalo šťávu i chuť a

kůrčička této pečeně prý byla mimořádně lahodná. Je jisté, že s chlebem se v rozpálené peci peklo i další „pečení“. Ze zbytků těsta, calty plněné rozkrájenými jablky, ale také koláče, bochánky, buchty, vánočky, štoly. V jedné lidové písničce se zpívá: „Lepší je žitečko nežli oves, lepší je mládenec nežli vdovec“, bylo totiž známo, že žitný chléb je bělejší a chutnější. V domácnosti však rychle vysychá a tvrdne.

Režim šumavského života však potřeboval chléb trvanlivý.

Ačkoliv Šumava a Pošumaví byly snad nejdéle v Čechách „samozásobitelkami“ chlebem, právě zde v regionu se objevují historické zprávy z hlediska pekařského podnikání skutečně překvapivé. Např. prachatičtí pekaři a mlynáři založili svůj společný cech již v r. 1461, ve Vimperku r. 1494, ve Volyni 1490. Na pražské Malé Straně vznikl pekařský cech až v r. 1577, na Starém a Novém Městě pražském teprve v r. 1488, v Pardubicích až r. 1515. Nejstarším cechovním pořádkem pekařského řemesla se tedy nechlubí Praha ani žádné velké královské město, ale jihočeské Netolice, kterým opat kláštera ve Zlaté Koruně Theodorikus cechovní právo potvrdil 8. září 1338.

A na závěr jeden recept: „Rostel chleba“.

Rozdrobený černý chleba se opeče na tuku s vejci. Dobrou chuť.

MUDr. E. Sedlecká

Dětské odpoledne 7. června 2008

Jako každoročně uspořádal spolek žen Lenora soutěžní a pouťové odpoledne u příležitosti svátku dětí.

Chci v úvodu podotknout, že se toto může konat pouze díky masopustnímu rejci a plesu. Peníze z těchto akcí jsou pak použity na maškarní ples pro děti a již zmiňované dětské odpoledne. Velký podíl na zajištění mají také sponzoři: Brusírna skla - A. Chrapan, ČSMOS - Lejsek a Lejsek, Český rybářský svaz, KDU-ČSL, Lucie Kobucová, MUDr. Edita Sedlecká, restaurace U Grobiána - Radka a Václav Kovářovi, RIJU - R. Němec st., Sbor dobrovolných hasičů, Helena Tůmová, MUDr. Zdeněk Raják. Všichni působí v Lenoře a patří jim náš dík.

Děti soutěžily na osmi stanovištích a užily si dost legrace. Malé děti pak musely vynaložit velké úsilí. Snaha byla korunována krásnými cenami v pouťovém stánku a občerstvením.

Hudební doprovod Jiřího Černého přispěl ke spojené náladě. Za technickou pomoc děkujeme OU Lenora, TJ a hlavně hasičům. Bez těch bychom to nezvládly, neboť příprava je velmi ná-

ročná. Poděkování patří také dobrovolníkům z řad občanů. Na příští rok se těší ty, které se letos podílely na této akci - A. Slobodníková, J. Másílková, A. Študlarová, M. Juhaňáková, S. Kralíková, A. Košíková, A. Němcová, Strapková aj.

A. Slobodníková a L. Karpfová

Vltavický kostel je i kostelem Lenorským

Lenora, která vzhledem poměrně pozdní době svého založení neměla nikdy svůj kostel, patřila vždy pod duchovní správu hornovltavického faráře. To ostatně bylo umocněno i tím, že až do poloviny čtyřicátých let minulého století pod obec Horní Vltavici spadala. Nicméně po druhé světové válce hrála na krátkou dobu prim, když první sezení české samosprávy Horní Vltavice (a tedy i Lenory) probíhalo právě na lenorském nádraží a dochované dokumenty hovoří dokonce o snaze přenést farní úřad do Lenory.

Spojení Lenorských s vltavickým kostelem bylo vždy velice živé. Jak dodnes dokládá i křišťálový lustr darovaný lenorskou sklárnou v roce 1902, stejně jako obrazy na skle, které zdobí presbytář. Na čestném místě u zdi kostela je hrobka rodu Kralíků, který Lenoru budoval a většina Lenoráků našla na přilehlém hřbitově místo svého odpočinku. Ostatně dodnes tvoří většinu ve zdejším katolickém společenství a aktivita lenorských občanů ve vztahu ke kostelu se vždy projevovala v mnohem větší míře než u části vltavické. Ať již šlo o pořádání různých farních akcí či například i při úklidu kostela i organizaci jeho opravy.

Koneckonců i poslední setkání hornovltavických farníků v květnu se v podstatě uskutečnilo v Lenoře a lenorští rodáci v něm byli zastoupeni více

než v předchozích letech. Tradiční je již velikonoční trkání a s ním spojené zvyky, kterých se letos účastnilo na čtyři desítky dětí a které probíhá od Zeleného čtvrtka až do Bílé soboty. Tou nejbližší akcí farnosti pak je velká pouť na Lomec, kam KDÚ-ČSL vypravilo autobus a celá dvacetičlenná výprava hornovltavické farnosti je složena výhradně z Lenorských.

Vltavický kostel je tedy i kostelem lenorským. Za poslední roky na něm udělali spoustu práce a bez nich by dnes na jeho místě stála hromada sutí. Doslova pět minut před dvanáctou se ho podařilo zachránit a největší kus práce zde odvedl rodák z Vlčích Jam Josef Thomasko.

Kostel je vymalován, opravena většina krovu a krytiny, zajištěn strop. Bylo vykopáno odvodnění a vyměněna okna. Zbývá střecha nad oběma přístavky, věž a venkovní fasáda. I tady se za pomoci KDÚ-ČSL snad podaří sehnat dostatečný obnos na dokončení všech prací. Zbývá jen maličkost, shromáždit 160 tisíc korun jako nutnou spoluúcast na projektu. Farnost zatím zajistila přibližně třetinu. O tom, zda se podaří dokončit kostel do takové podoby, abychom na něj mohli být hrdí, ukáží následující dny.

J. Pulkrábek

Setkání lenorských rodáků 2008

V sobotu 28. června 2008 se uskutečnilo již 14. setkání bývalých lenorských rodáků v německém Gammelshausen u města Göppingen.

K dispozici bylo opět velké množství materiálu o historii Lenory, sklářství v Lenoře, ale i minulých setkáních. Pan Hudler představil koncept své nové knihy, která mapuje všechna setkání lenorských rodáků, a bude v tištěné podobě k dispozici. Celkově se setkání účastnilo cca 65 - 70 lidí.

převzato z www.staralenora.cz

100 let tělocvičny

Cvičení má v naší obci dlouhou tradici. Tělocvičný spolek vznikl brzy po založení sklárny a výstavbou Turistického domu (dnes tzv. Dům hrůzy) získal prostor pro celoroční činnost. Tyto prostory však po nějaké době nestačily rozrůstající se členské základně. Vznikl tedy nápad postavit vlastní tělocvičnu a toto se za značného úsilí občanů Lenory a velké podpory majitelů sklárny v letech 1907/1908 podařilo. Pro zajímavost - kameny pro stavbu tělocvičny byly vystříleny a vylámaný z lomu vpravo od místa, kde nyní stojí pomník Hartauera, tehdy zvaný ředitelský kopec. Slavnostní otevření tělocvičny bylo v srpnu 1908. Slavnosti se zúčastnilo mnoho tělocvičných spolků z okolí i Bavor.

Za měsíc by se tedy mohla konat oslava tohoto kulatého výročí. Připraví občanům současní vlastníci tělocvičny oslavu? Anebo občany o tento nejen sportovní, ale i kulturní stánek připraví? Ať to s tělocvičnou dopadne jakkoliv, nadšenci, kteří ji před sto lety budovali, by dnes při pohledu na ni nejspíš zaplakali.

Lenorská tělocvična na dobové fotografii

Memoriál A. Popa

Nadešla dlouho očekávaná sobota 28.6.2008. Den, který byl věnován 33. ročníku Memoriálu A.Popa st. a 30. ročníku Memoriálu A. Popa ml. Letošního ročníku se zúčastnil pořadatelský tým SK Český křišťál Lenora, SK Viktoria Štěrboholy a TJ Sokol Malá Hraštice. Německý tým z Finsterau nedorazil.

O úvod memoriálu se postarali naši nejmenší fotbalisté, kteří si změřili své síly s mladíky z německého Finsterau. Naši klučinové se snažili a své utkání s přehledem vyhráli přesvědčivě 4:1. V přestávce mezi poločasy fotbalového klání mladíků byl také slavnostně zahájen letošní ročník memoriálu.

Z důvodu nedostavení se týmu z Finsterau jsme pozměnili, systém memoriálu. Mužstva si zahrála každý s každým.

Bohužel našim dospělým borcům letošní memoriál vůbec nevyšel.

O moderování odpoledne se postaral Pavel Filo, o regulérnost fotbalových bojů se postarala trojice rozhodčích Petr Bajčík, Jan Rinth a Vít Důra, o zvuk Míra Pecka. Touto cestou jim chci dodatečně poděkovat.

Výsledky:

SK Český křišťál Lenora - TJ Sokol Malá Hraštice
0:6 (0:6)
SK Český křišťál Lenora - SK Viktoria Štěrboholy
0:5 (0:3)
SK Viktoria Štěrboholy - TJ Sokol Hraštice
3:0 (1:0)

Konečná tabulka:

1. SK Viktoria Štěrboholy	8:0	6
2. TJ Sokol Malá Hraštice	6:3	3
3. SK Český křišťál Lenora	0:11	0

Zhodnocení uplynulé sezóny

Po několika letech strávených v krajských soutěžích jsme vloni na podzim začali hrát fotbal v Lenore opět od základu v okresním přeboru. Tým se krystalizoval celou podzimní část, kdy dobré výsledky střídaly ty špatné. Výsledkem bylo 7. místo v tabulce okresního přeboru ve fotbale.

Během zimní přípravy se mužstvo posílilo jak o navrátilce Lukáše Jančoviče a Vojtu Důleho, tak k nám přišli na hostování 3 hráči volarského Tatranu Michal Pospíšil, Michal Sládeček a Marek Zábojník.

Vstup do jarní části sezóny i její další průběh se vyvíjel hodně slibně. První jarní smolnou prohru jsme uhráli až v 7. kole. Tým byl dobře naladěný a postupně se posouval tabulkou vzhůru. Konečné zúčtování jara pro nás vyznělo velmi dobře: 10 výher, 3 prohry a konečné 3. místo.

A co do nové sezóny?

Ta je rozdělena na 2 části. V té první budeme bojovat o postup do jarní části s mužstvy Stožec, Vacov „B“, Čkyně „B“, Horní Vltavice, Borová Lada, Svatá Maří, Šumavské Hoštice a Volary „B“, kterou bych nazval play-off.

Z naší skupiny B postupuje stejně jako ze skupiny A pět prvních mužstev. Postup do jarních bojů o okresního přeborníka by měl být pro náš klub povinností. A v play-off samozřejmě co nejlepší umístění. Obhajoba třetího místa je zavazující. Více informací na www.fotballenora.wbs.cz.

Jirka Švarc

Střípky z historie osady Lenora (2. část)

V první části nástinu historie vzniku osady Lenora jsme se seznámili s okolnostmi vzniku založení sklárny a jménem zakladatele sklářství v Lenoře Johanem Meyrem. Provoz na obou pecích sklárny byl velmi úspěšný a kvalita skla, kterou sklárna produkovala, byla hodnocena velmi vysoko. Již na I. průmyslové výstavě ve Vídni v roce 1835 získal Meyr stříbrnou medaili za krásné tvary a dokonalý brus svých výrobků! V roce 1836 na Pražské průmyslové výstavě získal Meyr zlatou medaili a jeho sklo bylo hodnoceno jako: „prvořadé, ať již to bylo sklo dekorativní, stolní nebo barevné tabulové“.

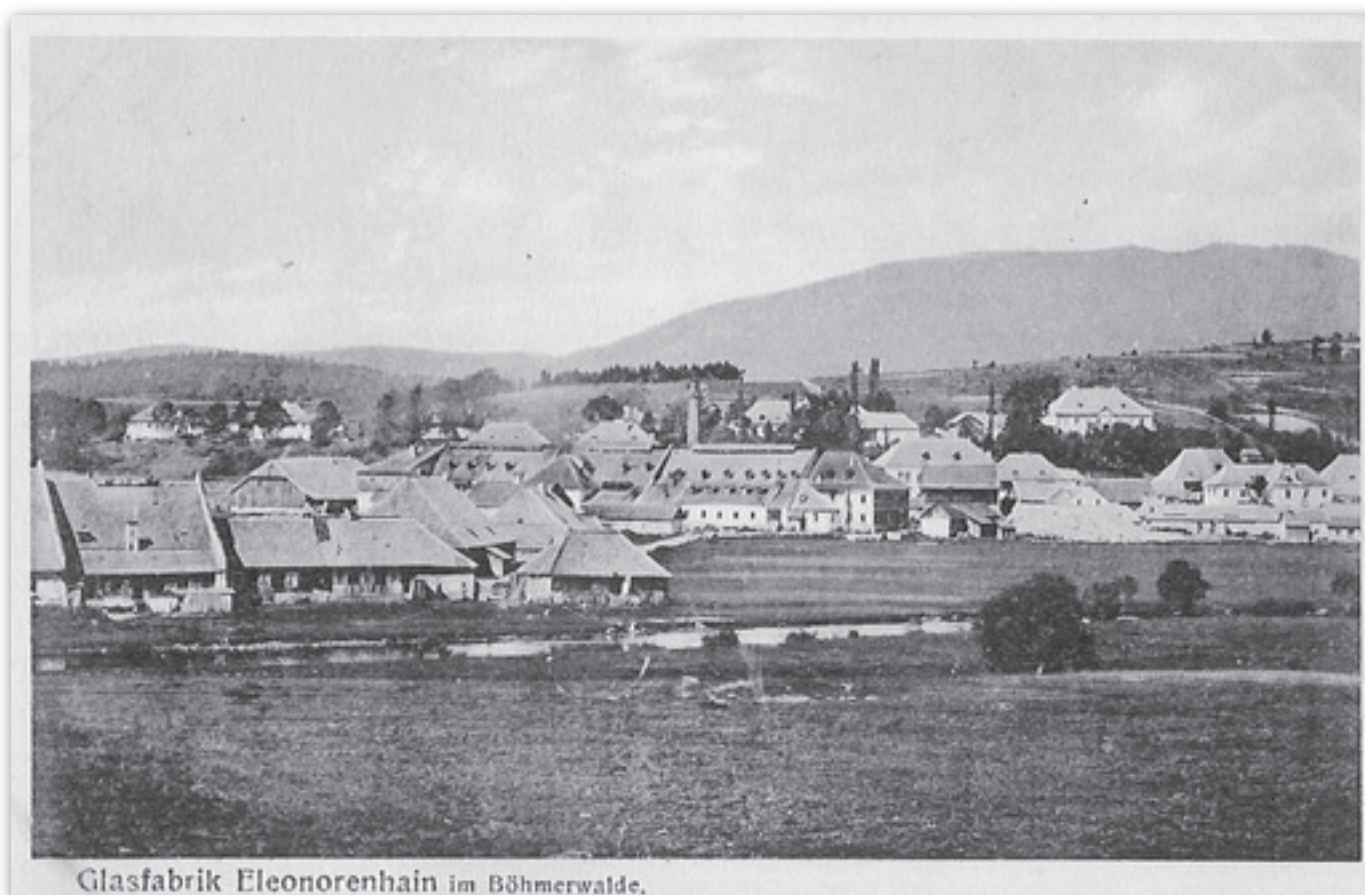
Schopnosti Johanna Meyra, jako sklářského mistra, byly srovnávány s uměním jeho otce Josefa Meyra, který ve své době vyráběl nejdokonalejší sklo v Čechách. Meyr vyrobil, jako první u nás, dvojité vrstvené sklo a jeho broušené sklo bylo rovněž mimořádně kvalitní.

V roce 1836 vyráběl Johann Meyr ve svých sklárnách (Lenora, Adolf ve Vimperku a Kaltenbach /Nové hutě/) celkem 1 000 000 kusů dutého skla, 9 000 skleněných tabulí a 80 000 sklíček k hodinkám, to vše v hodnotě kolem 120 000 zlatých! V roce 1841 byla v Lenoře uvedena do provozu další huť tzv. „Dolní“, označovaná jako Johannessthal, která se zaměřovala výlučně na výrobu tabulového skla. Tato huť byla umístěna pod současnou sklárnou na břehu Vltavy, bohu-

žel se z ní nezachovalo nic. U této huti bylo několik obytných budov a také jedna z pecí na chleba. (pozn. pecí na chleba bylo dříve v Lenoře podstatně více, celkem jich mám zmapováno a zdokumentováno 6, ale do dnešní doby se zachovala pec jediná, která se díky příkladné péči vedení obce a nadšení pana Sobotoviče se svými pomocnicemi stala vyhledávanou turistickou atrakcí Lenory)

Bohužel se Johann Meyr ze svých prosperujících skláren netěšil dlouho a 17. ledna 1841 ve věku 66 let umírá ve Vimperku ve známé sklářské hospodě „Na Fišerce“.

Protože Johann Meyr byl bezdětný, postoupil ještě před svou smrtí veškeré své sklárny Wilhelmu Kralikovi a Josefu Taschekovi. Ti vedli sklárny dále pod obchodním názvem „Johann Meyrs Nefen“. Wilhelm Kralik se narodil v roce 1806 v Kaltenbachu (Nové Hutě) a od narození se těšil velké přízni Johanna Meyra, který jej na své náklady nechal vystudovat a ještě před rokem 1830 jej zasvětil do všech tajností výroby skla. (pozn.: po mnoha letech hledání se mi podařilo získat originál „tajného“ spisu na výrobu skla z roku 1828, psaného ručně Johanem Meyrem, kde jsou popisovány nejenom postupy výroby sklářského kmene, ale i stavby pece apod. Nejen bez zajímavosti, že k výrobě některého druhu skla bylo použito i několik kg drcených zvířecích

Glasfabrik Eleonorenhain im Böhmerwalde.

Wilhelm Kralik Ritter von Meyrswalden
- cca. 1876

Wilhelm Kralik Ritter von Meyrswalden - erb

kostí!!!) Josef Taschek se narodil v roce 1814 v rodině českobudějovického obchodníka se sklem Tascheka.

Pod jejich vedením sklárna pracovala dále velmi úspěšně a nadále se, i přes potíže s dodávkami dřeva rozvíjela. 8. prosince 1846 s nimi majitel panství uzavírá novou smlouvu na provoz sklárny, která problém dodávky dřeva řešila.

V roce 1854 kupuje Kralik s Taschekem ještě sklárnu Ernstbrunn (Arnoštov) a též sklárnu Franzensthal (Františkov u Kvildy). Mezi lety 1850 - 1860 je tak v majetku firmy „Meyrs' Nefen“ celkem pět skláren (Adolf, Lenora, Nové Hutě, Arnoštov, Františkov). V těchto sklárnách bylo v provozu 11 sklářských pecí a firma zaměstnávala ve stálém pracovním poměru cca 600 osob, z toho bylo 76 sklářů, 130 brusičů, 3 rytci, 45 pozlačovačů a malířů a jednoho kreslíře.

10. března 1862 Josef Taschek umírá ve Vimperku ve věku 48 let na „ochrnutí plic“. Ve své vůli stanovil, aby jeho poloviční podíl ve sklárnách převzal některý z jeho synů, kteří však o sklárnu nejevili zájem, a proto je Wilhelm Kralik vyplatil, a tak se stal jediným vlastníkem skláren, které dále provozoval pod názvem „Meyrs' Neffe“.

Po smrti své první ženy (Anna Pinhak) v roce 1850 se Kralik v roce 1851 znovu ženil s Louisou Lobmeyr, dcerou významného obchodníka se

sklem ve Vídni, se kterým se Kralik dobře znal a dlouhou dobu s ním se sklem obchodoval. Tento sňatek přinesl pro sklářský komplex Králikův nové velmi důležité impulsy jak ve výrobě, tak i odbytu skla. Jednou z nových technik, kterou sám Wilhelm Kralik vynalezl a patentoval, bylo zdobení skla lesklým irisovým povrchem. Tento „iris“ je pro lenorské sklo té doby zcela typický! Wilhelm Kralik měl zcela zásadní podíl na novodobé renesanci českého sklářství na přelomu šedesátých a sedmdesátých let. Byl věrným obrazem svého kmotra a vychovatele Johanna Meyra, kterého měl za svůj vzor. Jméno Kralik vzbuzovalo ve všech odborných sklářských kruzích velký obdiv a úctu.

Druhou jeho velkou vášní, po sklu, byl lov zvěře a jeho sídlo „zámeček“ bylo plné výstavních trofejí. Za „zámečku“ se často scházela vybraná lovecká společnost té doby, ke které patřili i nejvyšší čeští šlechtici té doby.

Za svoje mimořádné zásluhy byl tak zcela po zásluze 11. dubna 1877 povýšen císařem do rakouského šlechtického stavu s šlechtickým dědičným predikátem „von Meyrswalden“ a byl mu udělen erb.

Wilhelm Kralik zemřel brzy po tomto povýšení 9. května 1877 v Adolfu a je společně s Josefem Taschekem pohřben na vimperském hřbitově.

MUDr. Lubomír Šmrha

JIHOČESKÝ POHÁR MTB 2008

Seriál závodů na horských kolech - pro děti, mládež i dospělé zavítal 22.6.08 do Lenory.

Tentokrát start a cíl závodu byl soustředěn před domy paní Liškové a Urbanů. Počasí se vydařilo, nic nebránilo odstartovat první bikery, přeci jen někdo našemu závodu asi moc nefandil. Již v sobotu ráno jsme našli vytýčenou trať v prostorách „u pomníku“ zcela odklizenou. V neděli brzy ráno jsme trať znovu vytýčili tzv. mlíkem. Když vyjeli první závodníci na projetí okruhu, pásy byly zvou rozřezány. Doufáme, že dotyčný pomocník byl spokojený.

Na trať vyrazila nejdříve kategorie nejmenších, ročníky 2001 a mladší. Postupně startovaly další dětské kategorie a závod ukončili kadeti, junioři, muži a ženy. Vtipně a odborně komentoval dění hlavní pořadatel poháru Vojta Huřík z Vimperka. Dokonalý zvuk a hudbu mu zajišťoval vždy obětavý Míra Pecka. Radost jsme měli hlavně z toho, že se závodu zúčastnily i děti z Lenory, jmenovitě Dalík M. (11. místo), Pěstová E. (8.), Švec M. (4.), Dalíková L. (7.), kteří se nebáli rozdat si to jak s reprezentanty sportovních klubů z Vimperka, tak i se závodníky ze sousedního Bavorska, kteří patřili k nejlepším. Škoda jen, že malých lenorských závodníků nepřišlo více, závod jsme organizovali hlavně pro ně.

Kompletní výsledky jak našich, tak i dalších závodů Jihočeského poháru najdete na internetových stránkách bikeklub.cz. Děkujeme všem, kteří nám pomohli závod pořádat, zvláště mnoha sponzorům.

Okénko do naší přírody

Na území naší obce se můžeme setkat s několika druhy vzácných rostlin, které často bývají zákonem chráněné. Mezi takové patří například modře kvetoucí kosatec sibiřský (*Iris sibirica* L.). Na Šumavě se vyskytuje na vlhkých loukách v povodí horní Vltavy, kde se pravděpodobně nacházejí největší populace v celé České republice. Kdysi poměrně hojný druh byl v důsledku rekultivací a meliorací téměř vyhuben. Dnes je chráněn zákonem jako silně ohrožený druh.

Filip Chrapan

Kosatec sibiřský (Iris sibirica L.)

LENORSKÉ STŘEPINY

informační zpravodaj obce Lenora - vychází čtvrtletně Ročník I, číslo 3, Léto 2008

vydal: Obecní úřad Lenora, tisk: Tiskárna Vyšehrad, s.r.o., Č. Krumlov

kontakt: Obecní úřad Lenora, 384 42 Lenora 36, IČ: 00250538

tel.: 388438804, fax.:388438012, www.lenora.cz, e-mail: obeclenora@centrum.cz

neprošlo jazykovou úpravou   N E P R O D E J N Ě   registrační číslo: MK ČR E 18218